

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת

הגה"ק רבי אלעזר בהג"ר אלעזר קאליר זצ"ל
הרה"ק רבי שמואל בהג"ר שרגא פייבוש פּרענקיל זצ"ל
הגה"ק רבי אברהם זשענהו ב"ר שמונה יוסף קרליץ זצ"ל

משנה א'

רבינו עובדיה מברטנא

כיצד מפרישין.

שבכרה- ואפילו לא נגמר הפרי, דכתיב (דברים כו) הנה הבאתי את ראשית פרי, בשעת הבאה הוא פרי, אבל בשעת הפרשה אין צריך שיהיה פרי, אלא אפילו בוסר, ואפילו פגין.

הרי אלו בכורים- וא"צ לקרות עוד שם אחר לקיטתן.

ר' שמעון אומר אעפ"כ חוזר וקורא שם- דדריש זלקחת מראשית כל

פרי האדמה, מזה בשעת הבאה פרי אף בשעת הפרשה פרי, דבשעת קריאת שם צריך שיהיו הפירות בתלוש כמו בשעת הבאה. ואין הלכה כר"ש.

פיצד מפרישין את הבכורים? יורד אדם לתוך שדהו כגון למטע עצים שלו, ורואה תאנה שבכרה שהתחילה להתבשל, או שראה אשכול ענבים שבכר שהתחיל להבשיל, או שראה רמון שבכר אע"פ שהפרי עדיין לא בשל כל צרכו קושרו בגמבי בקנה גומא, או בכל דבר אחר, לסימן שהופרש לביכורים, כדי שיכירוהו אח"כ בשעת לקיטת הפירות ואומר: "הרי אלו בכורים" וכך נעשים הפירות 'ביכורים' משקרא להם שם, וכשתולש אותם בגמר בישולם אינו צריך לחזור ולקרוא עליהם שם ביכורים, שנאמר: "ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה" (דברים כו, י), ודרשו חכמים: בשעת הבאה בלבד צריך שיהיה פרי, אבל בשעת הפרשה, אפשר שיהיה עדיין בוסר ואפילו פג, משקרא להם שם הרי הם ביכורים. רבי שמעון אומר: אף על פי כן אע"פ שמפריש את הביכורים בעודם מחוברים לעץ חוזר וקורא אותם בכורים מאחר שיתלשו מן הקרקע חייב הוא לקרוא עליהם שנית שם 'ביכורים' לאחר שיתלשם, שנאמר: "ולקחת מראשית כל פרי האדמה" (שם שם, ב), ומכאן דורש רבי שמעון: מה בשעת הבאה צריך שיהא פרי, אף בשעת הפרשה צריך שיהא פרי, היינו פרי בשל, לפיכך לאחר שתולש את פירות הביכורים, הרי הוא חוזר ואומר: 'הרי אלו ביכורים'. ואין הלכה כרבי שמעון.*

*המשנה נקטה תאנה שביכרה, אשכול שביכר, ורימון, ולא כסדרם בפסוק "וגפן ותאנה ורימון", לפי שכך הוא סדר הבשלתם, שתחילה מבשילות התאנים, ואח"כ הענבים, ואח"כ הרימונים, אבל הפסוק מונה אותם לפי מי שהוא משובח יותר.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאנגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ב'

כִּיצַד מַעְלִין אֶת הַפְּפוּרִים לִירוּשָׁלַיִם לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ? כָּל הָעִירוֹת שֶׁבַּמַּעֲמָד

מִתְּפַנְסוֹת לְעִיר שֶׁל מַעְמָד עֲנִיין הַמַּעֲמָד מִבּוֹאֵר בְּמִסְכַּת תְּעֵנִית (ד, ב) וְכַךְ נִכְתַּב שֵׁם :
נֹאמַר בְּפִרְשֵׁת קֶרֶבֶן הַתְּמִיד : "צוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַת אֵלֵיהֶם, אֶת קֶרְבְּנִי לַחֲמִי לְאִשִּׁי...
תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ" (בְּמִדְבָר כח, ב), וּמִכַּאֵן שֶׁכֹּל יִשְׂרָאֵל מִצְּוִיִּים עַל הַקֶּרֶבֶת קֶרֶבֶן הַתְּמִיד
בְּכָל יוֹם. אֲבָל הַיָּאֵךְ קֶרְבְּנוֹ שֶׁל אָדָם קֶרֶב וְהוּא אֵינוֹ עוֹמֵד עַל גְּבִי? כְּלוּמַר שֶׁמִּצְוֵהוּ עַל כָּל מִי
שֶׁמֵּבִיא קֶרֶבֶן לְעִמּוּד בְּעִזְרָה בְּשַׁעַת הַקֶּרֶבֶת קֶרְבְּנוֹ, אֲבָל בְּקֶרְבָּנוֹת צִיבּוֹר, כְּגוֹן בְּקֶרֶבֶן הַתְּמִיד אוֹ
בְּקֶרְבָּנוֹת הַמוֹסָפִים, הֵרִי אִי אִפְשָׁר שִׁיְהִי כָּל יִשְׂרָאֵל עוֹמְדִים בְּעִזְרָה בְּשַׁעַת הַקֶּרְבָּנוֹת, לְפִיכֶךְ
תִּיקְנוּ נְבִיאִים רְאשׁוֹנִים (שְׁמוּאֵל וְדוֹד) שִׁיְהִי כָּל יִשְׂרָאֵל מְחוּלְקִים לְעֵשְׂרִים וָאַרְבַּעַה מַּעֲמָדוֹת
(אַזְוָרִים), כִּשֶׁם שֶׁחִילְקוּ אֶת הַכְּהֻנִּים לְעֵשְׂרִים וָאַרְבַּעַה מִשְׁמֹרוֹת כְּהוֹנָה, וְאֵת הַלוֹוִים לְעֵשְׂרִים
וָאַרְבַּעַה מִשְׁמֹרוֹת לוֹוִיָּה. בְּכָל מַעֲמָד וּמַעֲמָד הָיָה אֶחָד מִתּוֹכוֹ שֶׁהוּא הֵיחָ מְמוֹנָה עֲלָיו, וְהוּא נִקְרָא
'רֹאשׁ הַמַּעֲמָד', וְהָעִיר שְׁבָה גַר רֹאשׁ הַמַּעֲמָד הִיְתָה הָעִיר הָרֵאשִׁית שֶׁל כָּל עִירוֹת הַמַּעֲמָד. כָּל
שְׁבוּעָה הָיָה מַעֲמָד אַחֵר שׁוֹלַח מִתּוֹכוֹ אֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים וִירָאִי חֲטָא, שִׁיעֲמָדוּ בְּעִזְרָה כְּשִׁלְּחֵי כָּל
יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעַת הַקֶּרֶבֶת קֶרְבָּנוֹת הַצִּיבּוֹר, וְאֵלוֹ נִקְרָאִים אֲנָשִׁי מַעֲמָד, וְשָׂאֵר הָאֲנָשִׁים שֶׁל אוֹתוֹ
הַמַּעֲמָד, שֶׁלֹּא עָלוּ לִירוּשָׁלַיִם, הָיוּ מִתְּעַנִּים בְּמִשְׁךְ אוֹתוֹ שְׁבוּעָה, חוּץ מִיּוֹם רֹאשׁוֹן וְשִׁשִּׁי, וְהָיוּ
מִתְּכַנְסִים כָּל יוֹם בְּבֵתֵי כְּנָסוֹת וּמִרְבִּים בְּתַפִּילָה, שִׁיתְּקַבְּלוּ קֶרְבָּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְרִצּוֹן. בְּנוֹסָף הָיוּ
קוֹרְאִים בְּתוֹרָה בְּכָל יוֹם בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, לְהוֹדִיעַ עַל הַקֶּשֶׁר שֶׁבֵּין הָעֲבוּדָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ לְבֵין
קִיּוֹם הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ : 'אֲלַמְּלֵא מַעֲמָדוֹת לֹא נִתְקַיְּמוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכֵּל זְמַן שֶׁעֲבוּדָת בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ קִיַּיְמָתָהּ, הָעוֹלָם מִתְּבָרֵךְ עַל יוֹשְׁבָיו וְגִשְׁמִים יוֹרְדִים בְּזִמְנָם. מִשְׁנַתְּנוּ בָּאָה לְלַמֵּד שֶׁכִּשְׁהִגִּיעַ
זְמַן הַבָּאָת הַבִּיכּוֹרִים לֹא הָיָה כָּל אֶחָד מֵבִיא בִיכּוֹרִים בְּפָנָי עֲצֻמוֹ, אֲלֵא הָיוּ מִתְּכַנְסִים מַעֲמָדוֹת
מַעֲמָדוֹת, כְּדִי לְהַעֲלוֹת אֶת הַבִּיכּוֹרִים בְּרֹב עִם, בְּהַמּוֹן חוּגְג, בְּתַהֲלוּכָה רַבָּת פֶּאֶר בְּשִׁירָה וּבִזְמֵרָה,
וְזֶהוּ מָה שֶׁנִּכְתַּב 'כָּל הָעִירוֹת שֶׁבַּמַּעֲמָד מִתְּכַנְסוֹת לְעִיר שֶׁל מַעֲמָד', הֵינּוּ לְעִיר הָרֵאשִׁית שֶׁל
הַמַּעֲמָד, מִקּוֹם מְגוּרָיו שֶׁל רֹאשׁ הַמַּעֲמָד, וְלִנְיָן בְּרָחוּבָה שֶׁל עִיר בְּרַחֲבַת הָעִיר, וְלֹא הָיוּ
נִכְנָסִין לְבֵתֵיהֶם שֶׁלֹּא יִיטְמְאוּ בְּטוֹמָאוֹת מֵת הַמִּטְמָא בְּאוֹהֶל. וְלִמְשָׁפִים וּבְהַשְׁכָּמָה, בְּבוֹקֵר
הַשָּׁכֵם הָיָה הַמְּמָנָה אוֹמֵר : (יִרְמִיָּה לֹא, ה) "קוּמוּ וְנַעֲלֵה צִיּוֹן אֶל-ה' אֱלֹהֵינוּ"
וְכַךְ הָיוּ עוֹלִים כּוֹלֵם לִירוּשָׁלַיִם עִם טְנָאֵי בִיכּוֹרֵיהֶם, לְקַיֵּים מָה שֶׁכְּתוּב בְּמִשְׁלֵי (יֵד, כח) : "בְּרֹב
עִם הַדְּרַת מֶלֶךְ".

רבינו עובדיה מברטנורא

כל העיירות שבמעמד - כ"ד מעמדות היו בישראל כנגד ארבעה ועשרים משמרות כהונה, ואנשי המעמד ישראלים היו שלוחים מכל ישראל לעמוד על הקרבן עם הכהנים והלוים שבאותו משמר, כל אחד בשבת הקבוע לו, והן נקראים אנשי מעמד.

מתכנסות לעירו - של ראש המעמד, ולא היו מביאים בכוריהם כל אחד בפני עצמו, משום דברוב עם הדרת מלך.

ולא היו נכנסים לבתים - מפני אהל הטומאה. **ולמשכים** - בבקר כשהם משכימים.

הממונה - ראש המעמד.

קומו ונעלה ציון - ובדרך היו אומרים 'שמחתי באומרים לי בית ה' נלך'. כשהגיעו לירושלים היו אומרים 'עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים'; בהר הבית היו אומרים 'הללויה הללו אל בקדשו'; בעזרה היו אומרים 'כל הנשמה תהלל יה'.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)